

Nr. 1159 Godmorgen til alle.

Morgenmeditation fredag den 26. november 2021

Nøgleord: Kærlighed, tillid, forståelse.

Godmorgen i dag er det fredag den 26. november 2021, vi skal have morgenmeditation nr. 1159.

Vi ved jo, at alle eventyr starter med noget, der ikke er fantastisk godt, og vi håber jo altid på, at tingene kan blive bedre i det eventyr, og så til sidst ser man, at det lykkes, der begynder at komme et gennembrud. Så kan vi glæde os over det skuespil, vi ser, der får lykken og glæden tilbage igen. Det er et tema, vi ser i næsten alle film. Det er også det tema, det handler om, når vi har morgenmeditationer. Det vi lytter til, der ikke er i orden, hvad der skal forandres, og når man laver forandringen, ja så kommer glæden, tilliden og kærligheden tilbage igen.

Når vi er fastlåste i f.eks. gamle sårede følelser, så skal vi have villigheden til at se på de der sårede følelser, hvor udspringer de fra, og hvad er den rigtige årsag, til den tilstand man har i dag. Mange mennesker de ser ikke rigtig på det, men skyder skylden over på dem, der vil hjælpe dem og siger, ”jeg er vred på dig for det og det. Det vil sige, man begynder at parallelforskyde et problem der ligger et andet sted. Det andet sted hvor man skulle kigge på det, der vil man måske helst ikke kigge på det, fordi det er besværligt. Det kan være, det er et tillidsbrud, der ligger mellem parterne i et ægteskab, eller hvad der er sket, og alle de der tillidsbrud der ligger, de bliver altid sendt over til mig, fordi det er min skyld, og det er det faktisk slet, slet ikke. Det er at parallelforskyde et problem. Mange mennesker siger også, ”min Gud, min Gud du har forladt mig, hvorfor hjælper du mig ikke?” Det kan godt være, Gud hjælper lige nøjagtig det menneske, ved at vise de ting der skal forandres, og så sige at mennesket har selv mulighed for at forandre tingene, hvis de vil gøre det.

Jeg kan huske, min x kone hun kom med en grøn måtte og sagde, ”Peter det der det er en jamremåtte, den må du jamre på et kvarter, når du er færdig med det, og selv om du ønsker at fortsætte, så må du ikke jamre mere. Lykkes det inden for det kvarter, så er det det.”

Den jamremåtte har jeg sommetider vist andre mennesker, nu må du jamre på den i et kvarter, siden mister du retten til at jamre i fremtiden. Det er godt nok at have sådan en jamremåtte, det var vældig sjovt.

Men vi kan jo sige, når vi lever her i nuet, og vi trækker fortidens billeder op, og synes det er uretfærdigt, jamen så hænger man fast i fortidens billeder, fortidens mønstre.

I fortidens mønstre der ligger selvmedlidenheden, man går i selvmedlidenhed med sig selv i stedet for at gå ind i sin indre frihed. Friheden inde i os selv er sjælsbevidstheden, det er friheden. Der ligger bare det, at når man er sunket dybt ned i sine sårede følelser, så kan man ikke rigtig komme ud af det. Det er svært at komme ud af det og finde en vej, men man har altid et nøgleord, der hedder tilgivelse. Man kan tilgive sig selv, og tilgive de mennesker der er årsag til, at man kommer ind i problemet. Nogen gange er det ikke de andre mennesker, men det er ens eget selvværd, man skal ind og tilgive, fordi man ikke tør anvende sine evner og kvaliteter. Hvis man ikke tør anvende sine evner og kvaliteter, så kan man nemt give andre mennesker skylden for det. Det er deres skyld, det er de andres skyld. Det er det bare ikke, det er ens egen ting, det er os selv, der skal få en anden synsvinkel, på det problem man har, og mange gange skal man tilgive sig selv. Hvis man ikke tilgiver sig selv og tilgiver andre, så er der noget, der går i stykker inde i os, noget der vil sige, at det ikke vil rigtig blive, som det har været engang. Jeg kan huske engang, jeg var meget bedre til det og det, nu synes jeg ikke, det fungerer. Det at ingenting fungerer, det er fordi, man har gået for længe i det samme mønster, hvor man langsomt stille og rolig går over i en depressiv side og går ind i fastlåsthed i stedet for at sige ”lad os nu komme i gang, lad os bruge vores evner og kvaliteter, kom nu ud af røret, videre, videre. Få glæden til at fungere, inspirer i stedet for, det er meget, meget bedre.

Nogle mennesker de fungerer med ægtefæller, partnere, kolleger som ikke kan komme ud af røret. De mennesker bliver ved med at være utilfredse med den ene og den anden ting, skælder ud og er negativ i stedet for at sige, ”nu tager jeg teten op, jeg lægger livsglæden ind, jeg kan godt komme videre, fordi jeg kan tilgive mig selv, og tilgive den situation jeg er inde i og så komme videre af den vej.” Det er jo en vej til frigørelse. Man kan være på sådan en jamre måtte, stå fast på den fordi man er vant til at være der, men man kan tage og lægge glæden ind i stedet for, glæde, kærlighed og tillid det er det allerbedste. Glæde, kærlighed og tillid og så glæde os over den fremgang vi har mulighed for at få inde i os selv. Men lad være med at smide energien væk ved at blive ved med at brokke sig, lad være med at holde fast i en sygdom. Hold op med at holde fast i en sygdom, se det er en udviklingsproces, en forandringsproces, se på hvad det er for et mønster, man har inde i sig selv og fastlåser sig selv i, og hvis man ikke kan dreje det over i den positive energi, er det det, vi har vores delpersonlighedsskema til at sige, vi har de og de ting inde i os selv, som vi skal forandre på, vi skal forandre det til sjælskvaliteten, og så skal vi leve sjælskvaliteten. Vi har fået værktøj til det mange gange. Når vi ikke giver energi til begrænsningen mere, så vokser begrænsningen ikke, den holder op med at vokse, fordi vi holder op med at give livsenergien til den.

Så uvilligheden til at forandre sig, det er den, der fastlåser en, hvor man sige, man ikke har lyst, og lysten ligger i solar plexus. Men i hjerteenergien der ligger lige ovenfor, man skal flytte sig 4 cm op i kroppen, så er det kærlighedsenergien, der fungerer i stedet for, kærlighed, tillid og kærlig forståelse. Det er så vigtigt at tænke på, at det er så enkelt, som det er. Se ikke med fortidens briller, se med nutidens briller, se det nye, se mulighederne, glæd os over fremgangen.

I dag igen mediterer vi på Solavataren, Fredsavataren og Kærlighedsavataren. Det giver vi os til at meditere på. Se, man kan aldrig blive en Solavatar, hvis man ikke har rigtig meget sorg i sig, smerte, og man har gået igennem de her ting har mistet mange ting.

Man kan aldrig være en kærlighedsbudbringer, hvis man ikke har prøvet at miste, og hvis man ikke har været i stor sorg, så kan man ikke få muligheden for at give kærligheden. Så i at forvandle sorg og acceptere sorgen og komme videre derfra, blive ved med at give kærligheden fra en selv, selv om sorgen også er til stede. Det er på den måde, man udvikler sjælssegenskaberne og senere de åndelige udviklingsområder. Fra sorg til kærlighed til håb, man kan blive håbet for andre mennesker, fordi man har gennemgået sorgverdenen. Det er en proces for at komme ind og arbejde med de højere bevidstheder. Når man er forbi sorgen og kan tilgive andre, så går man fremad, tilgiver sig selv, fordi man er uvidende.

Vi mediterer i dag på Solavataren, Fredsavataren og Kærlighedsavataren og siger, at de her Avatarer de er nået et stykke videre, end vi andre vi er. Lad os glæde os over andre menneskers fremgang.

Husk vi har vores kraftords energi og bevidsthed, som vi kan videregive.

Tilgivelse er nøglen til friheden. Jeg kan huske min bror Simon, det var en rædsom måde, han opførte sig på overfor mig altid. Han stævnede mig, alle mulige ting og jeg havde ingenting gjort. Han havde alle mulighederne, jeg havde fattigdommen, men jeg kunne altid se det bedste i andre mennesker, prøve at fremhæve det bedste i andre. Det var nok til, at det var et sted at smide sin vrede hen. Hvis man ser det andet i andre mennesker, og man ikke forstår det, så kan man smide sin egen personlige vrede hen på andre mennesker. Det var det, min bror altid gjorde på mig. Så tænker man på, hvorfor der skal være så stor en forskel, han havde det hele, jeg havde intet, men jeg havde troen, og jeg havde tilliden, og jeg havde kærligheden til Gud. Det kunne han ikke tage fra mig, det var det, jeg vandt på. Det betyder, at selvom uretfærdigheden er utrolig stor, så er det noget, man kan forandre på, man kan skabe tilliden. I den sidste ende så hjælper man den, der har angrebet en konstant, fordi det er vejen til friheden. Jeg har gjort det med flere mennesker, som har villet kvæle mig. Så siger jeg i den sidste ende af jeres liv, så kommer jeg og velsigner jer

og hjælper jer. Det kan du da ikke gøre, Peter, når vi har været så modbydelige overfor dig. Jo det kan jeg godt, for jeg kan stadigvæk se det bedste, I har inde i jer, og det bedste I har inde i jer, det er det minde, jeg skal have, når I forlader det jordiske liv og går ind i himmeriget. Jamen det er der ingen mennesker, der kan gøre. ”Jo det kan alle mennesker gøre,” siger jeg så, ”fordi de har kærligheden i sig.” Når man tilgiver gennem oprigtigheden, kærligheden og den kærlige forståelse, så hjælper man det andet menneske i at se det bedste. De dør godt nok fra det fysiske plan, men de her fået et godt fundament, når de går ind i himmeriget og ind til deres næste liv. Sådan skal vi også tænke. Det er i hvert fald sådan, jeg tænker. Så kan man jo bare sige til sådan nogle mennesker, de ved ikke hvad de gør, men derfor kan vi jo godt hjælpe dem. Lad kærligheden sejre. Kærligheden forener.

Så har jeg mange gange sagt til folk, i de mønstre de kører, så har de en sygdom der, så siger jeg, der kommer den og den sygdom senere til jer, fordi I har noget, I skal lære. Men meget af det kan vi jo ændre allerede nu ved at ændre på sin opfattelse. Man kan mildne ting, hvor vi kan tage et bedre liv.

Så vil jeg ønske jer godmorgen og ønske jer en fantastisk god dag i kærlighed og forståelse.

Kærlighed, tillid og forståelse det er nøgleordene i dag. Godmorgen til jer og tak fordi I lyttede med.

>Huset i Centrum< Healerskolen i Sønderjylland Peter L. Simonsen tlf. 2365 9701 & 2985 1763 mail@healerskolen-sdj.dk